

Aile Tamircisi

Nureddin Yıldız'ın 15.04.2018 tarihli (326.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Allah Teâlâ, Âdem aleyhisselama secde etmesini İblis'e emrettiğinde o secdeye yanaşmamış, özetle hatırlayacak olursak secde edilmesi emredilen Âdem ve zürriyetiyle kıyamete kadar savaşmak ve intikamını almak için Allah'tan ruhsat istemiş, Rabbimiz tarafından da bu izin ona verilmiştir.

Kur'an'ımızdaki ayetler Allah'ın, İblis'e kıyamet gününe kadar insanlardan intikam alacağı işler yapması için izin verdiğini buyuruyor. Çok büyük bir hakikat şudur: İblis bir terörist değildir, ruhsatlı eylemler yapan bir düşmandır.

Bu hakikati o kadar da konuşmaya gerek yok ama konuşmamız gereken bir başka hakikat var: İblis dağların-taşların değil Âdem aleyhisselama'nın çocuklarının, yani insanların düşmanıdır. Bunun doğal sonucu olarak da bir büyük gerçeği hatırlamalıyız: **İblis'in insanlarla kıyamet gününe dek sürecek savaş ruhsatı almış olması, Âdem aleyhisselama'nın çocuklarının çoğalması için alternatifsiz çözüm olan aile müessesesini şeytanın çalışma alanı kapsamına sokar –hatta camiden de öncelikli bir çalışma alanı.**

İnsanın bulunduğu her yerde bulunabilen şeytanın diğer her yerden öncelikli bir numaralı adresi ailelerdir. Asıl ikametgâhı ve çalışma merkezi Müslümanlar'ın kurduğu aile yuvalarıdır. Camiye, medreseye, bakkala, sokağa da uğrar ama can alıcı darbeyi yuvalarda vurmak ister. Hayatın diğer bölümlerinde yaptıkları sadece işinin ayrıntılarını tamamlamaktan ibarettir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, Kur'an'ımızın düşmanımız olarak önümüze koyduğu İblis'i bize tanıtırken onun en mutlu olduğu yoğun çalışmasının aile müessesesi üzerinde devam ettiğini, eşleri huzursuzlaştırarak iş becerdiğini haber vermektedir. Bunun içindir ki biz Müslümanlar, Kudüs'ten Kuzey Kutbu'na kadar bir yığın problem ve musibetle mücadele ederken asıl çekirdeğimizin darbelendiği noktanın aile yuvalarımız olduğunu unutmamalıyız. Aileler şeytandan arındırılmadığı sürece samimi ve yiğit müminler olmak da çetin mesele hâline geleceğinden Müslümanlar olarak hedefimizi Mescid-i Aksa'dan önce ailemize yönlendirmek zorundayız.

Bu Mescid-i Aksa'nın gündem dışı olması gerektiğini söylemek değil, o ve benzeri büyük meselelerimizin global çapta konumuz olabileceğini söylemektir. Yani nihayetinde bir milyar Müslüman'ın olduğu dünyada bir Müslüman'a Mescid-i Aksa'dan düşen pay milyarda birdir; ancak eşiyile beraber yaşadığı evde Müslüman'a ailesinden düşen sorumluluk en azından yüzde ellidir. Hiç kimse yüzde ellisinden sorumlu olduğu bir alanı bırakıp milyarda bir payının bulunduğu alana yönelerek kendini kandırmamalıdır, kıyamet hesapları açısından. Sorumluluk ve düzeltme kapasitesi her iş için bilinmelidir.

Âdem aleyhisselama'dan bugüne, bugünden kıyamete kadar insanoğlunun en köklü problemi aile meselesidir. Her ne kadar düğün salonlarında şirin sözler ve balondan vaatler konuşulur, hayallerle uyuyup uyanılırsa da şu dünya topraklarında -peygamberler dâhil- aradığı gibi bir yuva kurabilen kimse olmamıştır. Böyle bir manzara dünyanın kaderi değildir. Ya Hadicetü'l-kübra gibi kadınlar dünyasının efendisi biri rastlar ama fakirlik belinizi bükür ya da en büyük beş peygamberden biri (Nuh aleyhisselama) olduğun hâlde seni anlamayan bir kadınla yaşamak zorunda kalırsın.

Her hâlükârda Allah bu dünyada hiç kimseyi istisna tutmadan aile imtihanını herkesin önüne koymuştur, koyacaktır. Bu acı gerçek aileden kaçma nedenimiz de olamaz, yaratılmayı istememek gibi bir seçeneğimiz olamayacağı gibi. Aile, Rabbimizin herkesin önüne koyduğu imtihandır ve bundan muaf kul yoktur. İnsanın kaderine evlenmek yazılmamışsa o bundan muaf gibidir ama o muaflık bile kendi içinde, evliliğin dertlerini aratmayacak sorunlarla yüklüdür.

Onca tadına, sosyal kimlik oluşturmaya ve türlü keyiflerine rağmen aile kaçınılmaz bir imtihan ortamıdır. Bu imtihanı kazanmak aynı zamanda Kudüs'e hazır olmak, helal yiyip içmekten başlayıp hak tecavüzünden uzak durarak yaşamaya kadar iyi mümin olmanın en güzel örneklerinden ve kıyamet gününde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanı başında bulunmanın teminatlarından. Ailedeki başarımız, aile ortamındaki Müslümanlık ispatımız dünyada mücahitlik göstereceğimiz en önemli alanların başında gelir.

Ailedeki başarısızlığımızı bizim adımıza yüklenebilecek hiç kimse yoktur. Gelin görün ki mesela Filistinli müminler Kudüs davasını bizim adımıza yüklenebilmektedirler. İstanbul'da yaşayan bir mümin, savaş yaşanan coğrafyalara oturduğu yerden para yardımı göndererek sorumluluğundan kurtuluyor olabilir; fakat hiçbir mümin ailevi sorumluluklarını birine para vererek ya da dua ettirerek geçiştiremez. Herkesin yüzde yüz kendi sorumluluğundadır bu.

Müslümanlar'ı camilerinden önce yuvalarından teste tutup sağlıklı sonuçlar alabilmek mümkündür. Hele hele kocasını kaybeden bir kadının duygusal yoğunluğu bittikten sonra ölü hakkında iyi yönde şahitlik etmesi çok değerlidir. Aynı şahitliğin kadın için de ölümünden sonra yapılması muteber bir şahadettir.

Bir noktayı tekrar tescil etmeliyiz: Davula-zurnaya, cici davetiyelere, görkemli düğünlere... hiçbirine inanacak durumumuz yoktur. Aile kurmak-sürdürmek, birinin hanımı/kocasını olmak mahza (olduğu gibi) imtihandır. Bu imtihan olma durumu, şen şakrak görüntülerle değişmez. Tabii ki lezzeti de var ama buna rağmen evliliğin birinci gününde de otuzuncu senesinde de İblis'in hedef tahtasında olmak hiçbir yuva için geçersiz değildir. Hiç kimse mezara girmeden önce İblis'in hedefinden düşmez.

İnsanlar elli senelik evliliklerini mahkeme salonlarında bunun için bitiriyorlar. Elinde dilekçesini tutacak kadar bile takati kalmamış yaşlı başlı kimseler mahkemeye müracaat edip boşanmak isteyebiliyorlar. Ununu eleyip eleğini asmak evlilik için asla geçerli değildir. Ölmeden muafiyet kimseye yoktur.

Özellikle genç kardeşlerimize tavsiyemiz şudur: Evlilik için çeyizler biriktirin, daire almayı planlayın, balayı için dünyanın diğer ucuna gitmeyi düşünün; bunların hiçbir sakıncası yoktur ama evliliği imtihan olmanın dışında da sakın görmeyin. Evlilik bir imtihandır; dolayısıyla balayındayken en yakın karakola-mahkemeye gitmek bile mümkündür.

Gençlerin tanışma devrelerinde birbirlerinin söylediği pembe cümlelere inanmaları küçük çocukların emziğe aldanmasından daha büyük bir aldanıştır. Nasılsa yalanın kilosu parayla değil, yalan olmayan hayal kurmak da zaten suç değildir. Vaatlerde Züleyha da Yusuf da tatlı birer hayaldir, hayat ise gerçektir. Hayatın gerçekliği içinde en büyük gerçek de İblis'in Allah'tan izinli olarak çalışıyor olduğudur. Ve **İblis, tohum olan aile müessesesiyle uğraşmayı dönümler dolusu buğdayla uğraşmaktan daha kaliteli görür. Aile özdür.**

Şeytan, evinde bunalttığı insanların camiye gitseler bile huzur bulamayacaklarını bildiğinden evlerimizle uğraşmaktadır. Küsmüş bir kadının kocasının yüzünü paranın da güldüremeyeceğini şeytan iyi bilir. Kaba bir erkeğin hanımının yüzünün bu dünyada gülmeyeceğini şeytan çok iyi bilir. İncir çekirdeğini bile doldurmayacak kadar küçük bir sebebin ailenin dağılma nedeni olmasının altında bu yatmaktadır; bize göre küçük, İblis'e göreyse mükemmel ve kullanışlı bir nedenden söz ediliyor olabilir. On sene sonra asla hatırlamayacağımızı düşündüğümüz bir ayrıntıyı şeytan elli sene sonra bile devasa bir hadiseymiş gibi büyütüp ailenin dağılma nedeni hâline getirebilir.

Yeni evlenecek genç kızlar ve delikanlıların hatırlaması gereken muazzam hakikatler vardır ki bunların birincisi, şeytanın ipini salanın Allah olduğudur. Allah'ın kulu bir mümin olarak yaşayıp bu şuurla öleceği, helal beslenmeye dikkat edip şehvetini harama alet etmeyeceği iddiasındaki bir insanın yaptığı, büyük iddialar ileri sürmektir. İman taşımak dağların altına girmektir. Böyle bir iddia sahibini

İblis rahat bırakmayacaktır. Mümin de bu tempoyu kabul ettiği için iman etmiş ve iddiasının yolunda yürümektedir. Hem Havz-ı Kevser'den içmek, Ömer bin Hattab ile cennette komşu olmak isteyip hem dünyada zevk u safaya dalıp kendini salıvermek ne tutarlı ne de mantıklıdır. Dünyada yaşanan kuraklık ahirette ırmaklar altında serinlemeye dönüşecektir; ama dünyada haramı-helali tanımayıp deniz kenarlarında serinlemek ahiretin serinliklerini kaybetmekten başka şeye yaramaz.

Evlilik Allah'ın yarattığı en büyük imtihanıdır. En büyük ibadetimiz olan namaz günde beş vakit farzdır, insan bunun üzerine beşer rekât da nafile namaz kılsa günde alacağı vakit haydi haydi üç saattir. Ancak yirmi dört saatin son saniyesine kadar tamamı insanın eşiyle ilgilidir. Kapsamlılık bakımından evlilik teneffüs ettiğimiz hava gibiyken namaz ise yediğimiz ekme gibidir, en fazla birkaç dilim yeriz ve onunla işimiz biter. Gençler evliliğin, Müslüman'ın Allah huzurundaki en ağır imtihanı olduğunu anlamadan bu yola çıkmamalıdır. Evlenmiş ve İblis'in projelerine karşı direnmiş genç kıza/delikanlıya bunun için mücahide/mücahit diyoruz.

Evliliğe bakış açımızın uzun sıraların ardında olabilmesi de son derece yanlış hatta yuhlanacak kadar ayıptır. Ümmet-i Muhammed'in, evlerinden İblis'i kovmayı becerebilmesi gerektiği gibi evliliğe de sıradan bir iş olarak bakamaz. Çocuk askerden gelecek de iş bulacak da bir yığın prosedürden sonra evliliğe anca sıra gelecek olursa bu yuh çekilecek bir ayıptır. İblis'e karşı evlilik nöbeti gelen, harama düşmemek ve ümmet-i Muhammed'in neslini çoğaltıp iffeti-vakarıyla yaşayan müminler olarak sokaklarda yürüyebilmek için evlenmelidir; her şey olup bittikten sonra bir de üzerine evlilik yapmak bundan çok daha aşağı bir bakıştan kaynaklanır. İblis'e karşı iffet ve namus nöbeti bekleyerek ümmet-i Muhammed'i ayakta tutma şuurunu yaşatmak ise bambaşka bir bakıştan doğar.

Bu bakışın delikanlıları-hanımları olmak gerekir. Böyle bakılırsa ciddiyetten güc alınır.

*

Namaz gibi muazzam bir ibadetin bile kendi içinde tamiri mümkündür, buna sehiv secdesi denir. Sehiv secdesi gibi bir tamir imkânı olmasaydı kıldığımız namazlar hatalarla dolacağından adeta hiç bitmezdi. Ancak Peygamber aleyhisselam bile namazda şaşırılmış ve sehiv secdesini uygulamış olduğundan, Rabbimiz insan olduğumuzu, şaşırabileceğimizi, bildiğinden bize namazın kendi içindeki tamircisini de göndermiştir.

Mübarek bir eylem olan namazın kendi içinde tamir gerektirebileceği gerçeği gibi başka bir gerçek de İblis'e karşı en büyük savunma cephemiz olan evlilikte dahi arızaların yaşanabileceği, tamirlerin mümkün olduğudur. Evlilik şayet çelik çomak oynamak mesabesinde bir iş olsaydı arızası da olmazdı; büyük bir iş olduğu için arızası vardır.

Evlilerin ve evleneceklerin asla unutmaması gereken bir örneğe bakınız: Sahih bir hadis-i şerifinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Aişe anamıza şöyle buyuruyor: "Aişe, senin bana karşı gergin olduğun anları anlayabiliyorum. İçinde gerginlik varsa "Muhammed'in Allah'ı" değil de "İbrahim'in Allah'ı" diyor, ismimi anmıyorsun."

Bakınız, nikâhı göklerde kıyılmış bir kadından söz ediyoruz. Efendimiz aleyhisselama en çok kimi sevdiği sorulduğunda adını verdiği anamızdan bahsediyoruz. Sevgi adeta cennet ırmakları gibi coşmuş ona karşı. Yuva olarak kullandıkları dört duvarın ortası Cebrail'in uğrak yeri. Ama karşısındakinin insan olduğunu anlayan, nazik, narin bir koca olmaya çalışıyor ve kadında bir gerginlik, can sıkıntısı olduğunu anlıyor. Onun da canının sıkıntılığını belirtme yöntemi, dualarında "ey İbrahim'in Allah'ı" diyerek mesaj vermek.

Peygamber aleyhisselamın böyle bir sıkıntılı anda mesela, "vay be, biz seni alıp peygamberin hanımı yapalım, şu protestoya bak hele!" dememesi de dikkatimizden kaçmamalıdır. Sıkıntılı anda hanımını

karşısına alıyor, meseleyi irdeliyor. Çünkü insanlık bunu gerektirir. Karşısındaki de konuyu evirip çevirmiyor, derdini döküyor. Bu da insanlığın gerektirdiğidir.

Böylece kendi tamirini kendi yapan bir sistemle mesele kapatılıyor. Aile budur.

Bu olayı bize üçüncü şahısların anlatmadığını, hadiseyi hadis kitaplarımızda bizzat Aişe anamızdan okuduğumuzu da zihnimizin bir kenarında tutalım.

*

Hiçbir sorunun gündeme gelmediği, her akşam keyifle koltuğa kurulup birbirine baktıkça zevk alan eşlerin bulunduğu bir ev ancak Adn cennetlerinde mümkündür. Dünya böyle bir yer değildir. Bu hakikat bize, şeytanla nefes nefese boğuştuğumuz yuvalarımızda yer yer eşlerin gerginleşip birbirinin ayağına basabileceğini öğretir. Böyle durumları savaş ortamında yaşanması muhtemel birer kaza olarak değerlendirip çözmek lazımdır. Aile ortamı cihat meydanıdır ve cihat esnasında yaşanabilecek arızalar abartılmamalıdır. Yeter ki mesele iffet-namus ile ilgili olmasın.

Mümin gençler hayalperest olmamalı, aile kurmayı bir cihat niyetiyle görüp Allah'a kulluğun ve ümmete hizmetin en aktif seviyesi diye değerlendirmelidirler. Erkek ve kadın samimi söz verip Muhammed aleyhisselamın sünnetini şeriatı olarak kabul etmiş, aralarında Allah'ın adıyla nikâh kıyılmışsa artık savaşa girilmiştir. İblis bu çifti birinci sınıf düşman olarak kaydetmiş demektir. Sokaklarda, avm'lerde, çarşılarda hovarda dolaşıydılar düşük dereceli düşman olacaktı ama yerlerin ve göklerin Rabbi Allah'ı kefil kabul ettikleri bir yola çıktılar.

Yeni evlenmiş bir çiftin muhatabı olan düşman İblis, onlardan önce belki milyarlarca aileyi dağıtmış, yuva yıkmış bir uzmandır. Bu kadar büyük bir düşmana karşı mücadeleyi aile içinde sabırsız ve tavizsiz yürütmek nasıl mümkün olabilir? Yuvalarımızda arıza çıkması nasıl Bedir gazvesinde ashab-ı kiram arasında tartışma yaşanmışsa onun gibi doğaldır. Bedir gazvesi gibi mübarek bir eylemde ashab-ı kiram gibi mübarek bir nesil bile tartışma yaşamış hatta bunun üzerine ayet inmiştir. Evlerimizde tartışma yaşanmasından dolayı ürkme, ağlama, kahrolma olmamalıdır. Zira müminin gözü yaşarırsa İblis kahkaha atar. Âsiye gibi olmak isteyen bir Müslüman hanımı ağlatmak, Kudüs'ü fethedecek denli heyecanlı bir yürek taşıyan delikanlıyı kahretmek şeytanın en büyük zevkidir. Bu zevki ona yaşatmamak gerekir.

İblis'in en çok tarumar etmek istediği evlilik alanı, bizim de en büyük cihadımızdır. Evlilik sabırda, kahır çekmede, baskıda, toplumdaki çekinmede ve daha nice zamanda cihattır. Cihat esnasında 'dış güçler' evliliğe müdahalede bulunur ve sarsar, bu dış güçlerden görümceler, eltiler, kayınlara karşı da sabır yürütmek gerekir.

Yuvada oluşan arızayı gidermede erkek ile kadın arasında adeta bir yarış olmalıdır. Alttan alan kazanacaktır. Resûlullah aleyhisselatu vesselam, cennetlik kadından bahsederken, kocasıyla küsmüş durumda olan kadının kocasının elini elinin üzerine koyarak, "sen mutlu olmadıkça ben yatmayacağım" dediğini anlatmaktadır. İşte bu, arıza giderici bir kadındır ve cennetten gelmiştir. Aynı alttan alma pozisyonu erkek için de geçerlidir. Bir kusur işlediğini ama Allah'ın hatırı için affedilmeyi talep eden erkek, İblis'e yaratıldığı günden beri en ağır tokadı atmış ve Allah'a isyan edilmesi için uğraştığı yuvada kocanın karısına sığındığı anları görmüştür. Şeytanın başına daha ne gelebilir!

Ümmetimizin kendini böyle tamir eden aileleri aynı zamanda mücahitleridir. Çünkü bugün ümmetimizin yüz evinden belki sekseninde arıza vardır. Mahkemeler sürekli ertelemelerle boşamaları geciktirmekte, o arada çiftin biri harama düşüp diğeri kaçak işlere bulaşmaktadır. Ümmet-i Muhammed, sakal bırakmakta Resûlullah aleyhisselama uyduğu gibi erkekliginde de peygamberine uyacaktır. Başını örtmekte Aişe radiyallahu anhaya uyup kırgınlıkları örtmekte de onu taklit edeceği

gibi. Hanımına “ne oluyor, adımı da anmıyorsun kaç gündür, bir şeyler mi var?” deyip arıza kontrolü yapmak pekâlâ erkekliktir.

Ömer bin Abdülaziz’e bir kadın gelip “senin çocukluğunu bilirim” demiş, “yakışıklıydın, şimdi ne olmuşsun böyle, erimişsin.” Müminlerin halifesi ona dönüp “ah be kadın, bir de toprağın altına girdiğimde beni görseydin, o gün ne çirkin olacağım” diye cevap vermiş.

Gideceğimiz yer, sonumuz budur. Bunu düşünüp arızaları tamire bakmalıdır. Erkek de kadın da faziletin peşinde olmalı, affetmeyi önceleyerek yapabileceklerini yapmanın gayretini esirgememelidirler. Gerektiğinde mahalle camisinin imamı da müminler arasında tamirci rolüne soyunmalıdır. Madem caminin boyası döküldüğü, elektrik tesisatı yenileneceği zaman hemen müminlere başvuruyor, ailelerimiz de camilerimizden aşağı değildir, müminler ailelerine sahip çıkacaklardır.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.